

som begge de væsentlig interesserede Parteis billige Krav tilfredsstilles." — I denne Sæssion kom Sagen ikke for i Folkethinget.

I 10de Sæssion indbragte Alberti og S. A. Hansen den 9de October 1858 Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger nærværende Udvalg. Da heed Indenrigsministeren Unsgaard. Han havde været Formand i Landbocommissionen 1849, og han havde været Medlem af det Landsthingsudvalg, som i 1856 anbefalede Vedtagelsen af den da af Landsthinget eenstemmigt tiltraadte og foran aftrykte Beslutning i Fæstefagen. Nu erklærede han, at han ikke kunde gaae ind paa det Lovudkast, som forelaa, og at han i den daværende Sæssion ikke kunde fremkomme med nogen Afsløsningslov. Han skulde imidlertid ikke tabe Sagen affigte, og naar han kunde fremkomme med en Lov, som stemmede med hans Anskuelse af Sagen, saa skulde han ikke undlade at gjøre det. Den 25de October indbragte Tscherning og S. A. Hansen et Lovudkast om Afhændelse af offentlige Stiftelser og beneficeret Gods, og Forslagsstillerne af det videregaaende af disse Lovforslag toge derefter dette tilbage ved 2den Behandling, deels fordi det efter Indenrigsministerens Erklæring ikke vilde vinde synderligt ved at gaae videre, og deels fordi dets videre Behandling vilde skade det sidstnævnte Forslags Fremkomst og Gjennemførelse. Dette gik derefter igjennem i Folkethinget, idet det vedtoges ved 3die Behandling med 78 Stemmer mod 9, og i Landsthinget vedtoges det eenstemmig ved 2den Behandling, men Sæssionen sluttedes, inden det kom til 3die Behandling.

Tscherning og S. A. Hansen indbragte atter den 20de Januar 1860 Lovforslaget om Afhændelse af nogle Kirkers, Seminariefondens samt det beneficerede Bøndergods. Cultusminister Borgen udtalte ved Forslagets 1ste Behandling, at det var stillet efter Overenskomst med ham. Han havde confereret med den senere afsøede Confeilspræsident Notwitt, som med Hensyn til det Gods, der laa under Justitsministeren, var bunden ved et Circulaire fra den forrige Justitsminister til Justitserne, og som havde Gyldighed i eet Aar. Naar dette Aar var udløbet, fandt han det

hensigtsmæssigt at optage de under hiint Ministerium hørende Stiftelser i Loven. Denne Udvidelse vedtoges ved 2den Behandling, og Lovforslaget vedtoges derefter ved 3die Behandling med 66 St. mod 6 under Titel: „Lov om Afhændelse af nogle Kirkers og offentlige Stiftelser, Seminariefondens og det beneficerede Gods". I Landsthinget vedtoges det med 30 St. mod 10, og udkom som Lov den 24de April 1860.

I samme Sæssion foreslog Tscherning og S. A. Hansen en Lov om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen, som i 27 Paragrapher gik dybere ind paa en Omordning af Fæstevæsenet, for at forsøge, om man ikke lettere kunde opnaae Noget ad denne Vej, men det kom ikke til Behandling.

Derimod optog Indenrigsminister Monrad Tanken og forelagde den 3die October 1860 et Lovforslag i Landsthinget om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen. Han forklærede, at Grunden, hvorfor han ikke fastholdt sit tidligere Forslag om Selveiendoms Indførelse paa Fæstegodset, var: „at dette Forslag havde en saa dybt indgribende Betydning med Hensyn til Eiendomsforholdene; at det mødte en saa afgjort og bestemt Modstand hos hele den ene Part, nemlig Godseierne; og at det ikke blev støttet af den offentlige Mening. Det Uvilkeligste havde været, om de mere fremragende Personligheder af Godseiere og Bønder kunde være blevne enige, og om denne Overenskomst kunde være fremkommen i et Forslag, som Regjeringen kunde slutte sig til og gennemføre; men dette havde ikke været Tilfældet." — Lovforslaget vedtoges i Landsthinget med 36 Stemmer mod 2. — Folkethinget vedtog det ligeledes med 66 Stemmer mod 6, dog med flere Forandringer og Tilførelser, som Landsthinget eenstemmig tiltraadte. Loven udkom derpaa under 19de Februar 1861.

De Love angaaende Fæstevæsenet og dets Afsløsning, der indtil dette Tidspunkt vare udkomne efter den frie Forsatnings Indførelse, og nærmest gennem den private Forslagsret, ere saaledes:

Lov af 4de Juli 1850, indeholdende